

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA,
QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Lunæ decimâ-septimâ mensis Martii, Anno Domini M. DCC. LXVI.

M. PHILIPPO QUERENET, Doctore Medico, Præside.

Utrùm in Ascite Paracentesim tardare, malum?

I.

UBULIS constat & humoribus corpus organicum. Ejus harmonia ab utrorumque motu pendet. Quâcunque de causâ è vasis contrà naturam humor exeat, is vitiatur, nisi resolutioni cedat. Fluctuat, suppurat, induratur humor, & tumorem facit. Multiplex tumor est. Vel à partibus, vel ab humoribus ortum habet. A duris partibus, ossium luxationes, nodi, exostoses: A mollibus, verarum omnis Herniarum species, ab Omento, Intestino, utroque; & Ventriculo etiam & Vesicâ, A quatuor humoribus Antiquorum sat bellè indigitantur tumorum natura, genus, indoles. Phlegmone à Sanguine: à Bile Erysipelas: Oedema, à sero; à Melancholico humore Schirrus. His-ce si jungatur partium varios humores excipientium varia conditio; innumeri alii constituuntur tumores, Signa, quæ ad curationis modum, speciem, tempusque ducunt,

desumuntur ex læſionum variatione. Taxi, aut inciſione, curatur Hernia, quæ vera eſt : aliiſque tumoribus tractandis, rarò ſufficiunt Diœta & Pharmacia. Pleriſque curandis, ferro & igne plurimùm præſtat Chirurgia, tertia Therapeutices pars. Syntheſi ſeparata conjungit; Diæreſi conjuncta ſeparat; Exæreſi intùs ſuperflua extrahit. Tres licèt operationes diſcriminentur, ad perficiendum opus idem haud infrequenter conſociari amant. In teli extractione in corpus immiſſi; Calculi ex Urethrâ aut Veſicâ; Aquæ, Sanguinis, Puris, è quâdam cavitate; id probatur ultrò, liquetque in Paracenteſi. Hæc, Latinis punctio, Exæreſeos eſt ſpecies, quæ eo peragitur temporis puncto, quo Diæreſis. Continui ſeparatione factâ, ſuperflui fit ablatio. Sed morbi tempus in quâcumque operatione faciendâ, debet eligi. Vel occaſio, vel opportunitas curationis anima eſt.

II.

HUMOR quilibet extrà vaſa latitans, durâ mollive parte concluſus, niſi diſcutiatur, arte educendus eſt. Ab ictu, aut caſu violento, concutitur cerebrum : largâ tunc manu mittitur ſanguis, vulneraria adhibentur. Hæc omnia ſapienter tentantur initio : at imperitè, ſi ſola, & funeſtè tandem; niſi ſat citò detur via Terebratione, quâ ſanguis, in pus flecti cereus, ejiciatur foràs. In Hydrocephalo, par operandi modus; cerebri ſubſtantiam humor modò non penetret. Empyema, ſectione pectoris; Leucophlegmatia, tibiarum Scarificationibus; Hydrops oculi, Punctione; Aſcites, Paracenteſi curantur : ſed omnes ex opportunitate. Pus & aquam educebant veteres Medici. Sine ferro primùm, exin cum ferro imponebant Cucurbitulas, ferramentiſque candentibus partes exulcerabant : At curationem ſeriùs auſpicabantur. Indè ex leniori humoris eductione, ulcere diuturniori, miſerè ſolvebat morbum Sphacelus frequens. Recentiores Medici, Suppuratos & Hydropicos ſecuriori viâ, minori tœdio, ac dolore leviori, ſublevant. Scalpello, Lanceolâ, inſtrumento tandem Tricuſpide, aut Veruculo, cum argenteâ fiſtulâ ex utroque extremitatis latere perforatâ, abſolvunt opus. Qui Veruculo utuntur, rectiùs agunt. Integumentorum fibras ſeparant, non ſecant acumine rotundo, citiùſque ſanatur vulnus. Non ampliùs forsàn perficienda operandi methodus; ſed nondùm perfectus operationum uſus. Pleræque feliciores eſſent, atque Paracenteſis, ſi tempore celebrarentur convenientiori. Medici eſt, non tantùm ea, quæ antè pedes modò ſunt, videre; ſed proſpicere futura. In Lithotomiâ, abſque maturâ præparatione ſapientique conſilio, necatur æger. Aut miſerè avellitur, aut fingitur calculus; & pro ſalute mors eſt. In magnis vulneribus, aut cum, aut ſine fracturis; & ab initio, & ad animi deliquium extrahitur ſanguis. Sic, quæ ſolitò fiunt Symptomata, ceſſant; quæ ſubſequi ſolent, præcaventur.

III.

VISCERIBUS quamplurimis refertum eſt abdomen, vitiis indè quamplurimis innoxium. Hæc inter, varia ſunt hydropum genera. Horum contrà naturam affectuum cauſæ, læſa ſanguiferorum, lymphaticorumque ſtructura; Viſcerum obſtructio. Tunicis vaſa conſtant retium inſtar contextis. Quò ſanguis diutiùs hæret, eò magis hiat tunicarum textura, diffluitque ſerum copioſius. Ligata in cane vena jugularis factum probat. Cutem inter capitiſque membranas & muſculorum colli interſtitia, ſerum diffunditur. Lymphatica, ſi abſque ruptione, dilatentur ultrà modum; cyſtide concluſus aqueus humor magno creſcit volumine, Hydatidaſque procreat. Viſcerum obſtructio impedimenta parit ſanguini. Hinc hydrops, qui ab ictero, lethalis. Diſſectis Hydropicorum cadaveribus, in Abdomine tumores varii, frequenſque Schirrus. Vitiato diutiùs fibrarum tono, interpoſitis undique obicibus, patentiores fiunt tunicarum pori, morâ ampliantur viæ procliviores. In Leucophlegmatiâ venter intumeſcit, &

corpus universum : In Tympanitide, tumet flatibus : In Ascite, sæpiùs Sero, Chylo rariùs effuso, solus primùm distenditur. Hydrops ille, quo, ut in utre, Aqua continetur, sedem habet eo in spatio, quod Peritonæum inter & Intestina vacuum est. Extremis levibusque digitis uno percussus latere Venter, in altero sensum præbet humoris fluctuantis intùs. Aquosus ille tumor, retardatâ convenienti curatione, sensìm increscit. Abdomen præter, & Pudenda, & Femora, & Pedes occupat, totumque corporis habitum afficit. Jàm vehiculo defraudatur purpureus latex, hæret ubique; & dùm diffuso latè sero immergitur machina, sanguis crassitie mentitur in vasis corrallum. Ingruunt febricula, ut plurimùm urens; vehemens sitis; Urina admodùm pauca, crassa, lateritia; spirandi difficultas; corporis in superiori parte marcor; molesta Tussis.Tot lethalia, Paracentesi præcaventur tempestivè factâ. Mochlica his in casibus propinare, sanguinem est exprimere quasi torculo. Sic curati, sanguinis ictu repentino sæpè tolluntur. Asciti igitur vetusto nimìs, vel recentiori, impar est Punctio. Aut jam desperatus, aut nondùm factus est, morbus. At, ubi primùm est vera certaque seri fluctuatio, constans Ascites declaratur. Hìc, adhibitis incassùm interioribus remediis, punctum est non procrastinandæ Paracenteseos.

I V.

DETECTO opportunitatis Momento, quis locus Abdominis perforandus? Peculiaris tumor, ab Hernioso, fluctuatione dispar, Punctionis locum notat. Alba linea si prominet, absque periculo pungitur. Umbilicus ob Exomphalon; Intersectiones tendinosæ, Rectus Abdominis musculus, propter difficiliorem Synthesim, Vasa sanguifera, ob Hæmorrhagiam, ferro attingi nunquam debent. Tuta celebratur Paracentesis medio in spatio, quod anteriorem ossis Ilei Spinam inter & ultimam costam jacet. Decumbente ægro in latus, non sedente; parte prominenti manibus aquarum collectionis ergò compressâ priùs : inibi haùd timidè perforet Artifex. Perfossis Abdomine & Peritonæo, illæsis semper intestinis, retrahitur Veruculum : argentea Fistula, mundata priùs, quâ eliciuntur aquæ, in foramine relinquitur. Intacto Peritonæo, nullus, negatâ viâ vacuatur humor. Ideò alterâ Punctione factâ paulò infrà primam, Veruculo longiori perforatâ tunc membranâ Abdomen intùs succingente; Aquæ fluentes, usque dum spontè desinant, educendæ sunt. Unâ vice, veteres Medici licèt reformidaverint, Humor emittitur. Quandoque tamen mucosa quædam colluvies, Intestini Omentive pars, quid Pinguedinis ostia canaliculi præcludit, & sistitur Serum. Obex facilè tollitur : immittitur in Fistulam specillum, & fluunt Aquæ. Sub operationis finem, manibus Abdomen premitur paulò fortiùs. Ità exactiùs continentur viscera, exprimiturque serum. Missis aquis, tollitur canaliculus Vulnusculum splenio aquâ vitæ madido obducitur, & facilè coït. Pendente à scapulis fasciâ firmatur interdùm mantile corpori circumcinctum : Hoc item, dùm eliciuntur Aquæ, adhibitur tutò. Per gradus ità compressis, & Diaphragmate, & Abdominis musculis, & Visceribus, præsertim Hepate, Lipothymia præcavetur à Respiratione læsâ. Eductus Humor, quid indè futurum, indicat. Cruentus, Purulentus, Fœtidus, Chylosus, humore multiplici permixtus : mali ominis est : Boni verò serosus, lotio similis, non fœtens, non copiosior. Euchymis recreetur æger, iisque utatur, quæ Ascitis fomitem debellent.

V.

ANTIQUORUM nonnulli, membranam Peritonæi inimicam Punctionis; Paracentesi spiritus excludi, Infirmari vires, Aquam jecinore affecto frustrà emitti, pronuntiabant. At, Peritonæum, & in Gastro-raphiâ coalescit: Spiritus & vires non magis infirmantur, quàm in Phlebotomiâ; Ascites jecoris unius non vitium est; ex affecto splene, totiusque corporis malo habitu fit. Inanis

igitur timoris eſt talis cautio. Timendum immò, ſi tardiùs expellatur fluctuans humor, morâ ne noceat diuturniori. Licet non ſemper ſanet extractus, detecto electoque morbi tempore; in Paracenteſi tamen una ſalus. Levat ægrum Aquarum Eductio; locumque facit Medicinæ, quam incluſus intùs humor impedit, Aſclepiades, Soranus, Themiſo, aliique, hâc curatione meritò adverſati ſunt Eraſiſtrato, Evenori, Theſſalo. Teſtantur ſat citò factâ Paracenteſi, non paucos evaſiſſe; plurimoſque, tardante conſilio medentium, mori. Elatere Solidorum in dies magìs debilitato, fibrarum fit Atonia. Perverſo præpedito ve muſculorum Abdominis, Diaphragmatis, Pulmonum, motu: Excretiones ſingulæ, omniſque generis feriantur vitianturque ſecretiones. Peractâ ſeriùs Paracenteſi, prima citò redit morbi facies & aquoſus tumor. Interrupto diutiùs ſerum inter & vaſa commercio, nullus tandèm datur derivationi locus. Stagnat hebes humor; ſerum corrumpitur; contingitque tabes, quæ Medicinam neſcit. Vitium in ſubſtantiâ partium emendare, nùm humanæ virtutis eſt? Quorum ſtomachus jàm corruptus eſt; Qui ex atrâ bile, aut obſtructione, vel ſcirrho veteri in Hepate, Liene, Meſenterio, Pancreate; Qui malum corporis habitum habent, exhauſti inediâ; Qui, aut ſenes, vel à morbo jàm vetuſto, juniores licèt, hùc deciderunt; Paracenteſi fortè allevantur, ſanantur nunquàm. Quibus immò obſervantur iis contraria, illi ſanari poſſunt, & plerique ſanantur. Natura vigens adhuc ſponte, Diarrheâ, Urinæ fluxu, Metaſtaſi, Ictu fortuito, Criticam hanc aquarum egeſtionem molitur. Sic Medicina, Naturæ Imitatio eſt.

Ergò in Aſcite Paracenteſim tardare, malum.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Carolus-Ludovicus-Franciſcus ANDRY.

M. Joannes-Baptiſta-Alexander MAIGRET.

M. Petrus POISSONNIER, *Regis in Sacro Conſiſtorio Conſiliarius, Regi à Conſiliis Medicis, in Regiis Arcibus Maritimis & Coloniis totius Medicinæ Præfectus, Imperialis Academiæ Petropolitanæ, necnon Regiarum Stokolmienſis & Divionenſis Academiarum Socius, Profeſſor & Cenſor Regius.*

M. Matthæus-Thomas LACASSAIGNE.

M. Joſephus PHILIP.

M. Antonius LE CAMUS *Academiarum Regiarum Rupellenſis & Ambianenſis, Societatiſque Litterariæ Catalaunenſis Socius, atque Chirurgiæ Gallico Idiomate Profeſſor deſignatus.*

M. Franciſcus PORTIER DE LA HOUSSINIERE.

M. Dionyſius PAUTIER DE LA BREUILLE, *S. Delphinæ Medicus primarius.*

M. Petrus ARCELIN, *Scholarum Profeſſor.*

Proponebat Pariſiis JOANNES BAPT. LANGLOIS, Abrincenſis, Doctor Medicus Remenſis, necnon Sal. Facult. Medicinæ Pariſienſis Baccalaureus, A. R. S. H. 1766. A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Typographi. 1766.